

Regering trænger til. Og saa tror virkelig den ærede Ordfører, at det er Regeringens Mening med Indvindingen af disse 100,000 Kr. at komme den trængende Befolkning til Hjælp. — Mit Hovedspørgsmaal til den høje Regering er: Hvorfor skulle vi komme til denne Forhøjelse? Hvorfor skal det gøres vanskeligere at telegrafere? Hvad Grund har Ministeren dertil? Min politiske Tanke derom har været den, at Regeringen havde Brug for 100,000 Kr. mere; jeg havde ikke tænkt mig, det var for at gøre det vanskeligere for Befolkningen at telegrafere, hvad det faktisk vil blive. Jeg ser ikke, af hvilken Grund Regeringen, naar den f. Eks. har Raad til at udgive 300,000 Kr. til det kongelige Theater, saa ikke skulde have Raad til at ofre de 100,000 Kr. til Telegrafering, som, med al Agtelse for det tgl. Theater, dog maatte have mere Betydning for Landet end dette. Jeg kan ikke rigtig finde Sammenhængen deri, hvis det er rent finansielt; men jeg kan endnu mindre forstaa, hvorfor den ærede Ordfører absolut vil have denne Forhøjelse. Hvad er det, som gør, at det er saa paatrængende nødvendigt i dette Øjeblik, at et Flerstal maa smeltes sammen her i Salen om at saa disse 100,000 Kr. ind? Der er jo ikke nogen Finansnød her i Landet af den Art, at vi absolut maa have dem i Statskassen. Det er sandt, som ogsaa det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds sagde, at det er ønskeligt, at dette Budget dækker sig, hvis det kan, men hvis det ikke kan, hvis det virkelig koster noget mere, end det indbringer, hvad gør saa det? Hvorfor har det saa meget at sige, at disse 100,000 Kr., som skulle skænktes Regeringen — for det er saa; de blive skænkede Regeringen — komme i Kassen til den høje Regerings Brug? Jeg synes, at vi tidligere have været enige om, at Regeringen havde nok at raade med, og at den raadede med det, den har, paa en Maade, som ikke er forsvarlig. Hvorfor vil han da gøre Regeringen denne Present og tillige gøre det vanskelig for Befolkningen at telegrafere? For selv om man nu siger, at den lavere Del af Befolkningen ikke telegraferer meget, selv om man siger, at det kun er Overklassen, der telegraferer, saa vil Ordføreren dog ikke negte, at der er Folk i de ubemidlede Klasser, som telegraferer. Han sagde, jeg havde overdrevet de Udtryk, han havde brugt om Telegrammers Sjældenhed. Hans Udtryk foreligger nu trykte i Tidenden, og der staar saadanne Ord som disse: „Man ved, hvilken Sensation et Telegram vækker hos jævne Folk, som tro, at Verden falder sammen, naar de en sjælden Gang saa et Tele-

gram“. Jeg vil dog gerne spørge, om jeg saa har brugt for stærke Ord? Udtrykkene ere jo ganske svarende til det Billede, jeg gav af, hvilken Rædsel et saadant Telegram efter hans Mening plejede at vække i hele Huset. Har han da glemt, hvad han selv sagde? Mine Udtryk vare jo ikke en Gang saa overdrevne som hans. Nej, det, han foretæller dermed, er den almindelige Følelse, som mange Menneker have, naar de saa et Telegram, idet de mene, at der er noget uhyggeligt paa Færde. Men det er noget, som ogsaa kan passere i de mest velhavende Kredse, det forsikrer jeg. Det er ikke noget, han behøver at gaa ned til de laveste Dele af Befolkningen for at finde. Det er en almindelig Følelse, begrundet i, at Telegrammer ere sjældnere end Breve. Jeg ved for Resten ogsaa, at der er Folk, som ere saa ængstelige for at saa Breve, at de lægge dem op paa Raskelønen og lade dem ligge der til en senere Tid, da de have tilstrækkelig Sindssro til at aabne dem. Jeg tror, det er en gal Opfattelse af Brevpostens Nytte, og at det er en gal Opfattelse af Telegraferingens Nytte, naar man ikke søger at udbrede dem saa meget som muligt. Derfor ville vi holde paa, at man kan telegrafere saa meget som muligt for en saa billig Betaling som muligt, medens vi nu telegraferer dyrt her i Landet, i alt Fald forholdsvis; thi 50 Ore som Grundtakst — og det er det, vi have — er dyrere, end man kan telegrafere rundt om i Verden. Hvorfor gaar ikke den ærede Ordfører med det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (G. Hage), men med Regeringen? Hvad jeg vil foreslaa i al Fredsommelighed, er, at den ærede Ordfører tager denne Sag op til Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling med det højtærede Finansudvalg, for at komme til et andet Resultat. Sagen er i det hele slet forberedt. Her kommer Ordføreren og siger, at „Pressetelegrammer“ skulle have en anden Behandling end andre Telegrammer, og saa ved han ikke en Gang Bøstet med, hvad Pressetelegrammer er (Modsigelse). Nej, han sagde at han ventede Bøstet af Ministeren, og Ministeren var for Resten heller ikke ganske sikker i sin Sag; han mente, at han nok kunde støtte sig til den svenske Ordning. (Ministerens for offentlige Arbejder [Singerlev]: Det ærede Medlem kan saa den at se her!). Jeg kan sige Ministeren, at jeg har haft at gøre med denne svenske Institution, fordi jeg har maattet afsende Pressetelegrammer fra Sverige, og jeg tror ikke, den højtærede Ministers Definition er ganske rigtig. Dog herved vilde vi komme ind paa Detailler,